

?Cunyadisme' ambiental

Hi ha persones amb poques habilitats i coneixements sobre un tema concret que es consideren de manera inconscient més capacitats que d'altres de més ben preparades. Es sobrevaloren, mesuren les seves habilitats i coneixements en excés. Tenen un clar biaix cognitiu que rep el nom d'efecte o síndrome de Dunning-Kruger.

La interpretació enganyosa del paisatge és un tipus de "cunyadisme" ambiental molt estès. El que es veu contribueix o no a la crisi ambiental?

Síndrome descoberta per David Dunning i Justin Kruguer, dos psicòlegs cognitius, l'any 1999. Qui pateix aquesta síndrome és incapaç de veure la seva manca d'aptituds. Creuen que les seves capacitats estan per sobre de la mitjana i, a més, no perceben la seva manca d'habilitat ni reconeixen els coneixements d'altra gent més capacitada. Incapaces de copsar la seva incompetència. Les persones que són competents, les que no la pateixen, consideren que estan dintre de la mitjana, acostumen a ser humils i a dubtar dels seus resultats a l'hora d'exercir aquella habilitat o ensenyar els seus coneixements.

Els que pateixen aquest biaix, són els típics cunyats amb tendència a opinar sobre qualsevol assumpte. Aparenten ser els més llestos, malgrat tenir davant un expert sobre el tema. Sovint pateixen *cunyadisme* i no tenen cap mena de vergonya. El coneixement hauria de fluir sempre de la gent que en té més a la que en té menys. Quan hi ha aquesta síndrome, el coneixement no flueix. La xerrameca contribueix a la ignorància. No hi ha aprenentatge. Segons el tipus d'habilitats i coneixements, la síndrome ens pot afectar a nosaltres o al veí. Per tant, cal ser molt humils i prudents a l'hora d'opinar sobre alguns temes o en fer certes coses. Podem anar errats i, a més, no ser-ne conscients. Podria tractar-se d'una il·lusió i nosaltres, capficats a voler tenir la raó. Tres dels temes més freqüents on es produeix aquest efecte són el futbol, la política i l'educació.

La qüestió és que la ignorància engendra més sovint confiança que el coneixement. Són aquells que en saben poc els que afirmen assertivament que aquest o aquell problema seran resolts partint de premisses equivocades. Malgrat tot, la ignorància individual pot obviar-se. En el cas concret de l'actual crisi ambiental, el més perillós de tot plegat és quan la ignorància esdevé col·lectiva. El *cunyadisme* ambiental n'és l'impulsor. Les societats *modernes* actuals van per aquest pedregar. Les conseqüències seran del tot inesperades. Creiem que tenim les habilitats i coneixement per solucionar aquesta crisi i no és així. Massa cunyats.